

PRIMORSKA NAREČNA SKUPINA

Bovški krajevni govor (Bovec), obsoško narečje, primorska narečna skupina

Pripoveduje doc. dr. Barbara Ivančič Kutin

Transkripcija in glasovna poknjžitev: prof. dr. Vera Smole

Smo bli: že ští:r utró:cę. Mižérja j-bí:la 'boł ko 'ne, 'šę smo zviédęłę, dę 'nem pǽrpé:ljo šę ta pé:dya. Ó: là:, 'šę so dięłę: "Zej mulęri:ja 'wǽn!" Ští:rje mù:lčę, 'dǽn zę tę drù:ęǽm, je blúo tu má:rcę mięscę, m'res, 'wǽn u snięh. "Z'dej wem bojo pǽrné:slę 'še-dneya utró:ka!" Mi: smo bli: ǹ'sę jé:zuveę. Ó:, 'šę so 'nem pǽrné:slę pùopča. So dięłę: "Ga je bá:pca pǽrné:sla, ęa je ǹjé:la dó:le ǹ:ǽ'di." Tukù: so nem puviédaleę. Šię so 'nes spusti:l pa nùotǽr, naj ęa ęrięmo ęliédęt. Mižérja, šę mi: smo bli: boł stǽ:ryęnę an rięǹę, ęa ní:smo bli: kej pǽr'weč wesięłę teya brǽ:tca. Mé:ne se je 'boł dępá:dla tista ká:pca, kę-j 'moę, no rùožęsto ká:pco. 'Jes sǽm ęliédęla rà:jš tisto ká:pco ku njé:ęa.

'No, 'šę pu'sęt smo rá:stłę, šię so nem zmi:rom prá:blę: "Jà:, tukù: je. 'Kǽdǽr prí:de puwó:dǽń, 'šę tẹ:jsta pǽrné:se pięne an ta s tẹ:jstęx pięn se nariędi pa ut'rok. Šię bá:pca ęa ló:vi an šię ęa ulò:vi, ęa né:se pa ta x ká:jšnę dǽrži:ni. Ó: 'jejš, smo se mi: bà:lę tięęa! 'Nes je blù: že pięt!

Šię z'dej je spięt zęčięę 'dęš. 'Jejš, pá:le nem bojo kej pǽrné:slj! Dię muj b'ret, kę-j bię ęá:ǹǽr ta ęę pǽ:rvem mięstę, mé:ne je pa sǽ:bo pé:ljuę. "Pó:jdę, grięwa ęliédęt zdej dò:ęka x puwó:dńj, čę-j ká:jšęn vé:lęk 'tonf, tęmwì:š bojo ęwi:šno nùotre pięne." An swa ęa dubi:la, tejt 'tonf. Swa skęká:la ta čęz wǽdùo, ta pu kà:mnǽx, usà:k s:swojo pà:lco swa pǽ:ršla ta dę pięn. 'Tem je bí:la na weli:ka ská:la! Pa kokùo je bię tijst ká:mǽn uští:męn! "Lej," je dięę b'ret, "nùotre mà: ta ká:mǽn já:mo, an ę'lej, tlię se bùo ut'rok nariędu, skùos tuo já:mo ęa buo wé:da né:sla, bá:pca ęa bo pa 'tǽmle dó:le čà:kęla." À:lo mà:rš! Usà:k s:ojo pá:lco swa strupi:la u'se tejtste pięne! Swa blà: 'kǽr zadęwuólna! Tlię nùotre ęwi:šno na bo ubè:ęya utró:ka weč bá:pca uluwí:la! ęn usà:k 'dęš, kǽr bùo, mùorwa midwà: mięrkętę an skǽrbiętę an xudít tẹ:jste pięne tù:jč, dę ne bùo nem spięt mù:lju 'weč pǽrné:sla bá:pca. Stù:k, k-nes je blù: že pięt.

Glasovna poknjžitev:

Smo bili že štirje otroci. Mižerija 'revščina' je bila bolj ko(t) ne, še 'potem' smo izvedeli, da nam pripeljejo še [ta] petega. O la 'o joj, še 'potem' so deli 'rekli': »Zdaj mularija ven!« Štirje mulci, eden za drugim, je bilo tu marci meseci 'v marcu mesecu', mraz, ven v sneg. »Zdaj vam bojo 'bodo' prinesli še e[d]nega otroka!« Mi smo bili vsi jezovi 'jezni'. O, še 'potem' so nam prinesli pobiča 'fantka'. So deli: »Ga je babica prinesla, ga je ujela dole 'spodaj' v vodi.« Tako so nam povedali. Še 'potem' (so) nas spustili pa noter, naj ga gremo gledat. Mižerija, še mi (sami) smo bili bolj strgani in revni, [ga] nismo bili kaj preveč veseli tega bratca. Meni se je bolj dopadla 'je bila bolj všeč' tista kapica, ki jo je imel, eno rožasto kapico. Jaz sem gledala rajši tisto kapico ko(t) njega.

No, še pošedi 'potem' smo rastli, še 'pa' so nam zmerom 'vedno' pravili: »Ja, tako je. Kadar pride povodenj, še 'pa' tista prinese pene in [ta] iz tistih pen se naredi pa otrok. Še 'potem' babica ga lovi in še 'potem' ga ulovi, ga nese pa [ta] h kakšni družini. O jezus, smo se mi bali tega! Nas je bilo že pet!

Še 'pa' zdaj je spet začel dež. Jezus, pale 'spet' nam bojo kaj prinesli! De 'pravi' moj brat, ki je bil gavnar 'porednež, navihanec' [ta] na prvem mestu 'mestu', mene je pa s sabo peljal. »Pojdi, greva gledat zdaj dol[ka] k povodnji, če je kakšen velik tunf 'tolmun', tamvi(di)š 'tam' bojo gvišno 'gotovo' notre 'notri' pene.« In sva ga dobila, tisti tunf. Sva skakala [ta] čez vodo, [ta] po kamnih, vsak s svojo palico sva prišla [ta] do pen. Tam je bila ena velika skala! Pa kako je bil tisti kamen uštiman 'narejen'! »Lej 'poglej',« je del brat, »notre ima ta kamen jamo 'luknjo', in glej, tule se bo otrok naredil, skozi to jamo ga bo voda nesla, babica ga bo pa tamle dole 'doli' čakala.« Alo marš 'greva'! Vsak s svojo palico sva strupila 'stolkla' vse tiste pene! Sva bila kar zadovoljna! Tule notre gvišno ne bo (n)obenega otroka več babica ulovila! In vsak dež, kadar 'ko' bo, morava midva merkati 'paziti' in skrbeti in hoditi tiste pene tolč, da ne bo nam spet muljev 'otrok' več prinesla babica. Zato[k], ko 'ker' nas je bilo že pet.

Pomen oklepajev v glasovno poknjžitenih besedilih: [] – beseda ali del besede je v knjižnem jeziku odveč, () – del besede je v knjižnem jeziku nujen

Vir: Barbara Ivančič Kutin: Pripovedovalci in njihove pripovedi na Bovškem. V: *Bovški zbornik: ob 800-letnici prve pisne omembe župnije Bovec: 1192–1992*, ur. Stanko Sivec et. al. Tolmin: Tolminski muzej, 2004: 179–196.